رسول الله صلی الله علیه وسلم از پرت کردن سنگ ریزه با انگشت نهی کرد و فرمود: «إِنَّهُ لا يقْتُلُ الصَّيْد، ولا يَنْكَأُ الْعَدُو، وَإِنَّهُ يَفْقَأُ الْعَيْن، ويَكْسِرُ السِّنَّ»: «این کار، صید (=شکار) را نمی کشد و دشمن را از پا درنمی آورد؛ ولی چشم را کور می کند و دندان را می شکند».

از عبدالله بن مغفل رضی الله عنهما روایت است که می گوید: رسول الله صلی الله علیه وسلم از "الخَذْف = پرت کردن سنگ ریزه با انگشت" نهی کرد و فرمود: «إِنَّهُ لا يقْتُلُ الصَّيْد، ولا يَنْكَأُ الْعَدُو، وَإِنَّهُ يَفْقَأُ الْعَيْن، ويَكْسِرُ السِّنَّ»: «این کار، صید (=شکار) را نمی کشد و دشمن را از پا درنمی آورد؛ ولی چشم را کور می کند و دندان را می شکند». و در روایتی آمده است: یکی از نزدیکان ابن مغفّل رضی الله عنه سنگ ریزه ای پرتاب کرد. ابن مغفل رضی الله عنه او را از این کار بازداشت و گفت: پیامبر صلی الله علیه وسلم از پرتاب سنگ ریزه منع کرده و فرمود: «إِنَّهَا لاَ تَصِيدُ صَيداً»: «با این کار نمی توان شکار کرد»؛ اما آن شخص، دوباره این کار را انجام داد. عبدالله بن مغفل رضی الله عنه به او گفت: من به تو گفتم رسول الله صلی الله علیه وسلم از این کار منع کرد، ولی تو باز هم سنگ ریزه پرتاب می کنی! هرگز با تو صحبت نمی کنم.

[صحیح است] [متفق علیه]

عبدالله بن مغفل رضی الله عنه خبر می دهد که رسول الله صلی الله علیه وسلم از پرتاب سنگ ریزه نهی کرد و فرمود: «إِنَّهُ لا يقْتُلُ الصَّيْد»: «این کار، صید (=شکار) را نمی کشد». و در روایتی آمده است: «لاَ تَصِيدُ صَيداً»: «با این کار نمی توان شکار کرد» و «ولا يَنْكَأُ الْعَدُو، وَإِنَّهُ يَفْقَأُ الْعَيْن، ويَكْسِرُ السِّنَّ»: «و دشمن را از پا درنمی آورد؛ ولی چشم را کور می کند و دندان را می شکند». «الخَذْف»: علما گفته اند به این معناست که انسان سنگریزه ای را بین انگشت سبابه دست راست و سبابه ی دست چپ یا بین سبابه و ابهام قرار دهد به گونه ای که سنگریزه را بر روی ابهام بگذارد و با سبابه آن را پرتاب کند یا آن را بر سبابه قرار داده و با ابهام پرتابش کند. رسول الله صلی الله علیه وسلم از این کار نهی کرد و علت نهی را کور نمودن چشم و شکستن دندان بیان داشت. «لاَ تَصِيدُ صَيداً»: «با این کار نمی توان شکار کرد» چون به این ترتیب قابلیت نفوذ در بدن شکار را ندارد. «ولا يَنْكَأُ الْعَدُو»: «و دشمن را از پا درنمی آورد» چون دشمن با تیر از پای در می آید نه با این سنگریزه های کوچک. سپس بیان می دارد که یکی از نزدیکان وی سنگریزه ای پرتاب نمود که او را از این کار نهی کرد و به وی خبر داد که رسول الله صلی الله علیه وسلم از این کار بازداشته است؛ با این همه، بار دیگر این کار را تکرار کرد؛ این بود که عبدالله بن مغفل به وی گفت: من به تو گفتم رسول الله صلی الله علیه وسلم از این کار منع کرد، ولی تو باز هم سنگ ریزه پرتاب می کنی! هرگز با تو صحبت نمی کنم. و به این ترتیب او را ترک نمود. چون با نهی پیامبر صلی الله علیه وسلم مخالفت نمود.

http://www.sunnah.global/hadeeth/fa/show/3080